

Arrest

nr. 226 331 van 19 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 11 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 20 november 2017, verklaart er zich op 3 mei 2018 vluchteling.

1.2. Op 15 maart 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en etnisch Amhaars te zijn. U werd geboren op Nehase 12, 1981 (volgens de Gregoriaanse kalender 18 augustus 1989) te Sendafa, in de Shewa provincie. Toen u 14 jaar oud was, begon u met school. Op 16-jarige leeftijd verhuisde u naar het huis van uw oom in, Sholla in Addis Abeba omdat uw ouders wilden dat u uw studies stopzette en zou huwen met een partner naar hun keuze. U weigerde dit te doen en in Addis Abeba zette u dan ook uw onderwijs verder tot en met de 8ste graad. Overdag werkte u in Sholla in een cosmeticazaak en 's avonds ging u naar school.

Op uw werk leerde u M.A.M. kennen met wie u gedurende twee jaar een lesbische relatie had. Miyazya 12, 2004 (volgens de Gregoriaanse kalender 20 april 2012) woonde u samen met uw vriendin een verlovingfeest van uw buur en tevens hechte vriend van uw oom bij. Tijdens het feest trok u zich met uw vriendin terug in het huis van uw oom waar jullie elkaar naakt aan het zoenen waren, wanneer uw oom op een gegeven moment binnenkwam en jullie begon te slaan. Enige tijd later arriveerde ook uw familie en werden u en uw vriendin naar aparte ruimtes gebracht alwaar u door uw vader werd geslagen. Uw moeder stuurde u weg en nadat u op straat werd benaderd door een smokkelaar, begon u in XXX, Kifle Ketema Kirkus, Addis Abeba als huishoudhulp te werken. Aangezien u hoorde praten over wat u en uw vriendin overkwam, besloot u het land te moeten verlaten. U zocht contact met een smokkelaar die alles regelde en coördineerde opdat u naar Koeweit zou kunnen gaan. Sene 26, 2004 (volgens de Gregoriaanse kalender 3 juli 2012) verliet u Ethiopië en reisde u met uw eigen paspoort naar Koeweit waar u gedurende vijf jaar als huishoudhulp voor een Arabisch gezin werkte. U verklaart die periode veel te hebben afgezien en ook het slachtoffer te zijn geworden van verkrachting.

Phagume 3, 2009 (volgens de Gregoriaanse kalender 8 september 2017) verliet u Koeweit met uw eigen paspoort en een Schengen visum om in België als huishoudhulp voor datzelfde gezin te werken. Ook nu mocht u het huis niet verlaten en diende u hard te werken. Nadat u ongeveer 6 maanden bij het gezin verbleef, wist u te ontkomen. 3 mei 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer vreest u te zullen worden gearresteerd of gedood omwille van uw lesbische geaardheid.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest vrouwelijke genitale verminking (VGV) neer (Dr. V., dd. 22/05/2018) waarin wordt vastgesteld dat u VGV type I hebt ondergaan. Nog legt u documenten neer met betrekking tot de procedure slachtoffer van mensenhandel die in België werd opgestart. U werd een voorlopig statuut als slachtoffer van mensenhandel toegekend.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van een bijzondere procedurele nood. Uit de vragenlijst 'bijzondere procedure noden' opgesteld op 7 juni 2018 blijkt geen bijzondere procedurele nood. Echter, bij de beoordeling bijzondere procedurele noden wordt vermeld dat u mogelijks het slachtoffer bent van mensenhandel. Bovendien werd u door de DVZ bij inschrijving zowel schriftelijk als mondeling informatie gegeven met betrekking tot de procedure slachtoffer van mensenhandel. Steunmaatregelen worden door de DVZ echter niet voorgesteld.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband dient immers worden opgemerkt dat niet wordt ingezien hoe bovenstaande vaststelling u ervan verhindert deel te nemen aan de asielprocedure voor het CGVS.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht uit vrees om het leven te zullen worden gebracht door de gemeenschap en het risico te lopen gearresteerd te worden omwille van de door u beweerde lesbische geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn

levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er dient immers vastgesteld dat u de door u geopperde lesbische geaardheid en – relatie, absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken, en deze niet geloofwaardig worden bevonden.

U ten eerste gevraagd of u zichzelf beschouwt als een lesbienne, antwoordt u bevestigend u toen [ten tijde van uw relatie met M.] als een lesbienne te hebben beschouwd want 'als iemand een relatie heeft met iemand van hetzelfde geslacht, het een lesbienne moet zijn' en 'het niets anders kan zijn dan dit'. U gevraagd of u uw toekomst ziet met een man of vrouw, antwoordt u dat M. in uw hart zit en u hoopt haar hier te ontmoeten en met haar in de toekomst samen te wonen (zie notities, p. 28). Dat u dit beweert, doch tegelijkertijd weinig tot geen initiatief zou hebben ondernomen om te ontdekken hoe het haar verging, is niet ernstig. U stelt na het incident 'veel te hebben geprobeerd' om contact te zoeken met M., maar ongerust te zijn geweest over uw eigen leven en geen contact te hebben kunnen krijgen met haar. Over hoe u probeerde in contact te komen met haar, blijft u echter erg vaag: 'Ik heb het geprobeerd. Ik vroeg waar ze is, om te weten waar ze was – maar niemand kon zeggen waar ze was'. Nog stelt u naar de plek waar ze woonde te zijn gegaan en het aan mensen in dat gebied te hebben gevraagd. Na uw vertrek uit Ethiopië hebt u geen contact proberen te zoeken aangezien u geen manier of gelegenheid zou hebben gehad om in contact te komen met haar (zie notities, p.16). Na uw vertrek uit Ethiopië hebt u bovendien met niemand nog contact gehad omdat u geen contact wil hebben. Gevraagd waarom u geen contact meer wilt hebben, stelt u in Ethiopië niet veel mensen te hebben gekend en geen hecht contact te hebben gehad met mensen. Dit sluit niet aan bij uw overige verklaringen naar de kerk te zijn gegaan in Ethiopië, er school te hebben gelopen van uw 14 tot uw 22 jaar en in Addis Abeba in een cosmeticazaak te hebben gewerkt. Ook geeft u aan in Ethiopië geen telefoon of Facebook te hebben gehad. Pas nadat u het land verliet, had u Facebook en een telefoon (zie notities, p. 14). U hebt een Facebookpagina gemaakt om dingen te lezen van social media en wanneer u een vriendschapsverzoek kreeg, bevestigde u (zie notities, p. 14). U gebruikt Facebook echter niet langer. U gevraagd waarom, antwoordt u 'Ik wil Facebook eigenlijk niet gebruiken. Ik ga naar taalschool hier om Nederlands te leren en ik wil mij concentreren op de taal. Als je mij vraagt wat het nut is van Facebook, zeg ik het te gebruiken om met mensen te praten, maar ik ben niet zo voor Facebook' (zie notities, p. 8). Dat u Facebook zou kunnen gebruiken om nieuws te verkrijgen over de zogenaamde liefde van uw leven, of mogelijks met haar in contact zou kunnen komen, ziet u over het hoofd. Indien u werkelijk uw toekomst in België zou willen uitbouwen met M., mag redelijkerwijze van u worden verwacht al het nodige te hebben gedaan om informatie over haar te verkrijgen wanneer u nog in Ethiopië was, en nadat u weg was bij het Arabische gezin - wat u een 6-tal maanden na uw aankomst in België op 8 september 2017 situeert.

U verklaart u op 20-jarige leeftijd voor het eerst aangetrokken te hebben gevoeld tot vrouwen, meer specifiek tot M.. U gevraagd wat toen gebeurde, stelt u toen een liefdesrelatie te zijn begonnen met uw vriendin. U verklaart zulke gevoelens eerder niet te hebben gehad. U concentreerde u immers op uw werk en studies en u had geen gevoelens voor jongens of meisjes. Waarom u eerder geen interesse had in jongens of meisjes, wijt u aan uw natuur. U geeft aan voor de leeftijd van 20 jaar niet bezig te zijn geweest met het onderwerp van vriendjes en vriendinnetjes, en pas van de liefde en de toekomst te hebben geweten sinds u met uw vriendin een relatie begon. Nogmaals gevraagd wat gebeurde toen u 20 jaar oud was, herhaalt u toen een liefdesrelatie te zijn begonnen met uw vriendin en wanneer jullie niet werkten, jullie ervan genoten om naar geheime plekken te gaan waar niemand jullie kon zien, zoals een bos. Jullie maakten jullie wel zorgen wat er zou gebeuren indien jullie gezien zouden worden. Gevraagd hoe uw relatie met M. evolueerde, verklaart u wat jullie relatie deed ontwikkelen en sterk maakte, het gegeven was dat jullie samenwerkten, elkaar zagen en van elkaar hielden. Jullie deelden dingen met elkaar en zo werd jullie relatie sterk (zie notities, p. 27). Jullie relatie begon toen jullie samenwerkten wat jullie relatie sterk maakte en zo werden jullie verliefd op elkaar. Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen zeer vaag en algemeen zijn en er niet op wijzen werkelijk een relatie met M. te hebben gehad. Op de vraag wanneer u zich voor het eerst tot M. aangetrokken voelde, antwoordt u 20 jaar oud te zijn geweest en u verliefd werd op haar nadat ze na vier jaar samen te hebben gewerkt haar liefde verklaarde en het idee voorstelde aan u (zie notities, p.15). **Het spreekt tot de verbeelding dat u uw lesbische relatie met M. afschildert als een voorstel dat u werd gedaan en waar u (passief) besloot op in te gaan.** U voegt toe M. eerder – voor ze haar liefde verklaarde – leuk te hebben gevonden, maar nooit te hebben gedacht een liefdesrelatie te hebben (zie notities, p.28). U zag M. als een normale vriend en werd pas verliefd op haar nadat zij haar liefde verklaarde (zie notities, p. 30). Gevraagd waar M. u vertelde dat ze verliefd was op u, antwoordt u 20 jaar oud te zijn geweest. Dezelfde vraag nogmaals gesteld, stelt u in Sholla te hebben gewerkt en jullie tijd te hebben genomen om in het weekend te genieten en u dat werd gezegd wanneer jullie in het weekend aan het genieten waren (zie notities, p. 29). Dat u er slechts in slaagt een vaag en afwijkend antwoord te

formuleren met betrekking tot zulk een ingrijpend en drastisch moment in uw leven, verwondert. Uiteindelijk stelt u telkens – ook wanneer M. u het idee voorstelde naar een bos waar niemand is, in Ko(u)taba te zijn gegaan. Daar zei M. dat ze van u hield en verliefd was op u. Gevraagd hoe u reageerde wanneer M. dat zei, oppert u dat haar gezicht en kleur volledig veranderde en ze dichterbij u toe kwam wanneer ze haar liefde verklaarde. Nogmaals gevraagd hoe u reageerde, stelt u niet te hebben verwacht dat M. zulke dingen zou zeggen, u in shock was en het enkele minuten duurde om haar liefde te accepteren omdat het onverwacht was (zie notities, p. 29). U zei tegen uzelf 'hoe kan dit gebeuren', en er zaten veel vragen in uw hoofd wanneer ze dichterbij u toe kwam, u knuffelde en kustte en de liefde begon toen. U schildert het besef van uw geaardheid af als een moment in de tijd, en niet als een proces, wat tot de verbeelding spreekt. U verklaart immers meteen verliefd te zijn geworden op M. nadat zij haar liefde verklaarde, jullie knuffelden en kusten. Haar acties motiveerden u om verliefd te worden op haar (zie notities, p.31). U gevraagd wat u dacht wanneer ze u begon te kussen, verklaart u een gevoel van liefde voor haar te hebben gehad omwille van de manier waarop ze u kustte en omdat ze reeds zei verliefd te zijn op u. Toen begonnen jullie een liefdesrelatie (zie notities, p. 30). U gevraagd hoe u uw instant verliefdheid kan verklaren daar u eerder geen gevoelens had voor M., stelt u in shock te zijn geweest en enkele minuten te hebben nagedacht over wat werd gezegd en hoe het zou hebben kunnen gebeuren vooraleer haar reacties ertoe leidden dat u haar liefde accepteerde (zie notities, p. 31). **Echter, van u die voordien nooit was aangetrokken tot vrouwen of mannen, naar eigen zeggen omdat u geen interesse had in mannen noch vrouwen, en uw focus op uw studies en werk lag, kan enigszins worden verwacht dat u uitgebreider, gedetailleerder en doorleefder weet te vertellen over wat u ertoe bracht om een lesbische relatie te beginnen (zeker in een homofobe omgeving als deze in Ethiopië), en hoe u deze ontluikende homoseksualiteit ervoer.** Dat het enkele minuten duurde om M. haar liefde te accepteren nadat ze u vertelde verliefd te zijn op u, nadat ze u het idee voorstelde, terwijl u eerder geen gevoelens had voor haar, noch voor andere mannen of vrouwen, zijn **verklaringen wars van enige doorleefde ervaring, daar zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekking geenszins het voorwerp uitmaken van een besluit dat men zou kunnen nemen of een verliefdheid waartoe men kan worden gemotiveerd.** De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt als iets wat u werd voorgesteld en wat u accepteerde, toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.

U verklaart initieel voor uw relatie met M. geen informatie te hebben gehad over lesbiennes en homoseksuelen. U voegt toe te hebben geweten dat de religie, de familie, de gemeenschap en de overheid relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht niet toelaat. U ontdekte echter dat de liefde sterker is dan alles en niet te stoppen is (zie notities, p. 30). U gevraagd naar uw mening over homoseksualiteit voor u een relatie begon met een vrouw, stelt u tegen lesbiennes en homoseksuelen te zijn geweest en 'het idee' niet te hebben ondersteund. U was ertegen omdat het in Ethiopië niet toegelaten was en u er persoonlijk niet bij betrokken was – u was immers geen lesbienne. Nadat u echter tijd spendeerde met uw vriendin beseftte u dat lesbienne zijn, betekent samen te zijn met iemand van wie je houdt en bijgevolg concludeerde u dat zulke liefdesrelatie geen zonde is. U - rekening houdend met uw afkeurende mening betreffende homoseksuelen – gevraagd hoe u zich voelde wanneer u verliefd werd op een vrouw, antwoordt u geheel naast de kwestie anderen te hebben willen adviseren zulke mensen niet te moeten veroordelen aangezien het geen zonde is. U wederom gevraagd hoe u zich voelde en wat u dacht wanneer u verliefd werd op een vrouw terwijl u tegen homoseksualiteit was, geeft u aan u normaal te hebben gevoeld toen u beseftte verliefd te zijn op haar en spijt te hebben gehad tegen zulke dingen te zijn geweest (zie notities, p. 31). **U kan uw seksuele geaardheid die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving en uw eigen overtuigingen, en die normalerwijze aanleiding zou geven tot enige introspectie en reflectie, gepaard met gemengde gevoelens en eventuele twijfels, geenszins aannemelijk maken. Sterker nog, dat u die tegen homoseksualiteit was gekant, zich normaal voelde na te hebben beseft verliefd te zijn op een vrouw – een gevoel dat manifest inging tegen uw normen en waarden – ondermijnt alle geloofwaardigheid van uw vermeende geaardheid.** Gevraagd wat u dacht toen u beseftte verliefd te zijn op M., verwijst u naar de homofobie in Ethiopië en stelt u zich af te hebben gevraagd wat jullie gezien het klimaat in Ethiopië zouden doen en hoe jullie toekomst er zou uitzien. U voegt toe dat het een grote uitdaging was om lesbienne te zijn én in een land te wonen waar het niet toegelaten is. Jullie waren echter verliefd op elkaar en besloten om jullie liefde te accepteren, zelfs indien dat betekende jullie levens te moeten opofferen. U verklaart dat het moeilijk was om uw gevoelens voor M. te aanvaarden aangezien homoseksualiteit niet was toegelaten in Ethiopië en u in het prille begin van jullie relatie u afvroeg waar en hoe jullie zouden wonen (zie notities, p. 32). Uw betoog over hoe u zich zou hebben gevoeld in de homofobe maatschappij die Ethiopië is, toen u op enkele minuten tijd gevoelens kreeg voor een vrouw, terwijl u nooit eerder gevoelens had gekend voor mannen noch vrouwen, en terwijl u gekant was tegen het idee van homoseksualiteit, sluit echter niet aan bij uw overige verklaringen u 'normaal te hebben gevoeld' wanneer u de gevoelens van M. meteen beantwoordde. U

er bijgevolg op gewezen geen moeite te hebben gehad om uw gevoelens te aanvaarden, stelt u wederom gedurende enkele minuten vragen te hebben gehad om haar gevoelens te accepteren, of om haar verzoek te aanvaarden. Nadat u aan M. vroeg hoe jullie liefde te zullen beleven in een land waar het niet is toegelaten, antwoordde ze alle uitdagingen te zullen aanvaarden en tot dan van de tijd samen te genieten op een aparte plek waar niemand jullie kon zien (zie notities, p. 32-33). **Het komt weinig doorleefd en bijgevolg niet geloofwaardig over dat u zich beseffende af te wijken van de heersende norm, quasi onmiddellijk neerlegde bij de ontdekking van uw lesbische geaardheid.**

Uw bezorgdheid niet te worden betrapt is in schril contrast met de roekeloosheid die u en M. aan de dag zouden hebben gelegd de dag dat jullie relatie openbaar werd gemaakt. U verklaart samen met M. een verlovingsfeest van de buur van uw oom te hebben bijgewoond waar ook uw vrienden en familie aanwezig waren. Jullie besloten om jullie terug te trekken in het huis van uw oom om voor het eerst seksuele betrekkingen te hebben (zie notities, p. 9 en p.15). Wanneer uw oom naar huis kwam, waren jullie naakt en elkaar aan het kussen. Gevraagd waarom jullie eerder geen seksuele betrekkingen hadden, stelt u toen in het huis van uw oom het plan te hebben gehad om seks te hebben en eerder ervan te hebben genoten om te kussen en samen tijd te spenderen. U besloot het die dag te doen omdat jullie toen een goede kans hadden. U erop gewezen dat er een feest was bij de burens, stelt u te hebben gezegd dat iedereen zich zou concentreren op het feest en niet op jullie. Voorzorgsmaatregelen om niet te worden betrapt, namen jullie niet aangezien uw oom een hechte vriend was van de persoon die zich verloofde en jullie niet dachten dat uw oom naar huis zou komen (zie notities, p. 36). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u bovenstaande feiten niet vermeldde voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde louter bij terugkeer te vrezen vermoord te zullen worden door uw familie, de gemeenschap en door de regering. Gevraagd kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, vermeldt u de voor het CGVS aangehaalde vervolgingsfeiten niet en beperkt u zich door te zeggen gedurende 2 jaar een relatie te hebben gehad met een meisje, M.A.M., wat verboden is in Ethiopië. Andere redenen van vertrek uit uw land van herkomst waren er niet (zie vragenlijst CGVS).

Ook uw verklaringen met betrekking uw toekomst als lesbienne in Ethiopië kunnen niet overtuigen. Gevraagd hoe u de toekomst zag met M., stelt u in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen ('De dingen die in mij opkwamen, in mijn land zijn zo'n dingen niet toegelaten en wat ga ik doen? Als iemand verliefd is, bouwen ze aan de toekomst, waar ze wonen. Wat zouden we doen gezien het land? Hoe gaan we wonen in de toekomst?', zie notities, p. 32), enkel aan jullie liefdesrelatie en niet aan de (verre) toekomst te hebben gedacht. U stelt niet aan de toekomst te hebben gedacht aangezien jullie in eerste instantie bezorgd en bang waren dat jullie zouden worden gezien en het moeilijk zou zijn om in zo'n situatie aan de toekomst te denken. U erop gewezen dat het moeilijk, maar noodzakelijk was om aan de toekomst te denken, stelt u vaag dat 2 jaar erg lang is om aan de toekomst te denken en herhaalt u enkel te hebben nagedacht over jullie huidige relatie (zie notities, p. 33).

Uw verklaringen met betrekking tot M., met wie u gedurende 2 jaar een relatie verklaart te hebben gehad, zijn bovendien weinig uitvoerig. U weet bijvoorbeeld niet in welke maand M. geboren is (zie notities, p. 15). Bovendien zou u haar niet hebben gevraagd of zij eerder een relatie had met een man aangezien jullie focus op jullie eigen leven lag. Gevraagd hoe zij haar geaardheid ervaarde en hoe zij ermee omging dat ze lesbienne was, verklaart u dat ze vertelde al lang van u te houden en al lang te hebben overwogen om het idee van de liefde voor te stellen. Gevraagd of jullie erover praatten hoe zij ermee omging dat ze een lesbienne is, stelt u te hebben gepraat over 'lesbiennes zijn', nadat u haar voorstel, haar liefde accepteerde. Om duiding gevraagd, antwoordt u te hebben besproken jullie liefde geheim te zullen moeten houden, op een verre plek, waar niemand is. U kunt niet hardmaken het met M. over haar gevoelens en aanvaarding van haar lesbische geaardheid te hebben gehad. U grijpt echter steeds terug naar dezelfde clichématige antwoorden die van geen doorleefdheid getuigen.

Dat u vervolgens meende uw land van herkomst te moeten verlaten omdat uw leven er omwille van uw geaardheid gevaar liep – om naar een land waar de situatie van homoseksuelen op zijn zachtst gesteld problematisch te noemen is, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde lesbische geaardheid (zie administratief dossier). U stelt louter de intentie te hebben gehad om Ethiopië te verlaten en niet het plan te hebben gehad om naar Koeweit te gaan. **Desalniettemin spreekt het evenwel tot de verbeelding dat u zich niet zou hebben geïnformeerd naar de situatie van homoseksuelen in uw bestemmingsland.** Gevraagd hoe u met uw geaardheid omging in Koeweit, stelt u in Koeweit erg te hebben afgezien en geen tijd te hebben gehad om aan uw gevoelens te denken. Bovendien weet u niet hoe ze in Koeweit ten opzichte van homoseksualiteit staan. U voegt toe dat het allemaal moslims zijn en u niet weet wat ze denken. U ermee geconfronteerd uw land te hebben verlaten omwille van uw geaardheid, om vervolgens naar een ander land te gaan zonder u te informeren wat de mening daar is, en gevraagd waarom u dat niet deed, antwoordt u met niemand contact te hebben gehad en dat de moslims in Ethiopië tegen zulke dingen zijn.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof gehecht worden aan uw lesbische geaardheid, en kan bijgevolg in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of uw reisweg kunnen bevestigen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest vrouwelijke genitale verminking (VGV) neer (Dr. V., dd. 22/05/2018) waarin wordt vastgesteld dat u VGV type I hebt ondergaan. U gevraagd waarom u het medisch attest neerlegt, stelt u volledig gecontroleerd te zijn geweest en dat u werd gevraagd of u besneden werd. Het attest werd opgesteld en er werd u gezegd het attest aan het CGVS te geven om te bewijzen dat u bent besneden. U gevraagd waarom u wilde bewijzen dat u bent besneden, antwoordt u dat u werd gevraagd of u bent besneden, wat u bevestigde (zie notities, p. 25-26). Bijgevolg haalt u met betrekking tot de door u ondergane vrouwelijke genitale verminking geen vrees aan bij terugkeer naar Ethiopië. Ook wanneer wordt gevraagd naar andere redenen waarom u niet kan terugkeren naar Ethiopië, geeft u aan enkel uw lesbische geaardheid als reden te hebben.

U legt eveneens documenten neer met betrekking tot de procedure slachtoffer mensenhandel die in België werd opgestart. 4 mei 2018 werd in uw hoofde voor de politie aangifte gedaan van het vermoeden van mensenhandel. Er werd verklaard dat u vijf jaar lang heeft gewerkt bij een gezin in Koeweit alwaar u het huishouden deed. U ontving hier geen loon voor, enkel kost en inwoon. Hoe u in deze job bent terechtgekomen, weet u niet echt, dit zou geregeld zijn in de familie. **Dit sluit echter niet aan bij uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, namelijk dat een smokkelaar die u zelf regelde na uw problemen omwille van uw lesbische geaardheid, uw reis naar Koeweit faciliteerde (zie notities, p. 17).** U haalt ook aan in Koeweit het slachtoffer te zijn geworden van verkrachting. Dit wordt ook vermeld in de aangifte die werd neergelegd. **U haalt dit echter niet aan als reden niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië, het land waar u de nationaliteit van draagt.** Op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS wenst u uit te leggen hoe u hebt afgezien in Koeweit. U gevraagd of wat is gebeurd in Koeweit, te maken heeft met een vrees naar Ethiopië, antwoordt u dat het er niets mee te maken heeft (zie notities, p. 38). De gebeurtenissen in Koeweit en in België worden bijgevolg niet in aanmerking genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, aangezien uw nood aan internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waar u de nationaliteit van draagt. Zij kunnen echter wel van belang zijn in het kader van de procedure slachtoffer mensenhandel.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar u geen opmerkingen heeft overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoekster voert aan dat zij in haar land van herkomst wordt bedreigd omwille van haar lesbische geaardheid. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij de ontdekking en beleving van haar beweerde lesbische geaardheid geenszins aan de hand van coherente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen aannemelijk weet te maken; (ii) haar beweerde bezorgdheid om niet te worden betraapt onverzoenbaar is met het roekeloos gedrag dat zij en M. aan de dag legden door seksuele betrekkingen te hebben in het huis van verzoeksters oom zonder enige voorzorgsmaatregelen te nemen; (iii) haar verklaringen over haar toekomst in Ethiopië en over M. eveneens niet-doorleefd en ongeloofwaardig voorkomen; (iv) het niet aannemelijk is dat zij stelt dat haar leven in Ethiopië in gevaar is omwille van haar homoseksuele geaardheid om vervolgens naar het homofobe Koeweit te vluchten; (v) uit haar verklaringen blijkt dat de genitale besnijdenis die zij onderging in haar hoofde geen gegronde vrees voor vervolging uitmaakt; en (vi) de procedure in België omdat zij mogelijks het slachtoffer werd van mensenhandel in haar hoofde op zich evenmin een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van haar land van nationaliteit, Ethiopië, uitmaakt.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ethiopische samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.4. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op uitgebreide en pertinente wijze dat verzoekster de ontdekking en beleving van haar beweerde lesbische geaardheid geenszins aan de hand van coherente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen aannemelijk weet te maken. Zo wijst de commissaris-generaal er terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoekster er niet aan zou hebben gedacht om via haar Facebookprofiel, dat zij pas na haar vertrek uit Ethiopië zou hebben aangemaakt, haar vriendin M. op te sporen en/of informatie over haar lot in te winnen. Evenzeer is het niet aannemelijk dat verzoekster verklaart dat zij op 20-jarige leeftijd plots een lesbische relatie zou aangaan, waar zij voordien nooit bezig zou zijn geweest met gevoelens voor jongens of meisjes en zich op haar werk en studies zou hebben geconcentreerd. Eens te meer onaannemelijk, mede gelet op de context van de homofobe Ethiopische samenleving, is verzoeksters verklaring dat M. haar voorstelde om een lesbische relatie te beginnen en dat zij maar enkele minuten nodig had om dit te accepteren en op M. verliefd te worden. Dit klemmt des te meer daar verzoekster tevens verklaarde voorafgaand aan haar relatie met M. tegen homoseksualiteit gekant te zijn geweest, terwijl zij haar gevoelens bij het besef verliefd te zijn op een vrouw als normaal omschrijft.

In haar verzoekschrift slaagt verzoekster er allerm minst in om op deze pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal een ander licht te werpen. Waar zij opmerkt *“dat de zaken waarover verzoekster ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug”*, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de ontdekking en beleving van een lesbische geaardheid en relatie in een homofobe samenleving als de Ethiopische een verregaande impact heeft op het verdere leven en dat verzoekster er in het kader van haar verzoek om internationale bescherming coherente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen over zou kunnen afleggen, temeer daar zij verklaarde dat zij zichzelf nog steeds als lesbienne beschouwt. Zij blijkt hier echter allerm minst toe in staat te zijn, integendeel. Evenmin kan verzoekster worden bijgetreden waar zij in haar verzoekschrift voorhoudt dat haar verklaringen over de ontdekking en beleving van haar voorgehouden geaardheid *“duiden op een verwardheid dienaangaande en geven blijk van gevoelens van twijfel en angst”*. Integendeel, verzoekster omschrijft haar gevoelens bij de ontdekking van haar beweerde lesbische geaardheid als normaal. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt geenszins dat verzoekster melding maakte van verwardheid en/of twijfel en angst; in zoverre verzoekster sprak over twijfel, angst en/of andere negatieve emoties bracht zij dit bovendien slechts op vage en algemene wijze ter sprake en blijkt hieruit geenszins een gedetailleerd en doorleefd relaas.

2.2.2.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters beweerde bezorgdheid om niet te worden betrappt onverzoenbaar is met het roekeloos gedrag dat zij en M. aan de dag legden door seksuele betrekkingen te hebben in het huis van verzoeksters oom zonder enige voorzorgsmaatregelen te nemen. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoekster en M., die zich blijkens verzoeksters verklaringen wel degelijk bewust waren van de risico's die het onderhouden van een lesbische relatie in de context van de homofobe Ethiopische samenleving met zich meebrengt, de nodige voorzichtigheid aan de dag zouden leggen. Dat zij vervolgens verklaart dat zij en M. voor het eerst seksuele betrekkingen met elkaar zouden hebben gehad in het huis van verzoeksters oom terwijl er bij de bureu een verlovingsfeest gaande is, zonder dat zij enige voorzorgsmaatregelen namen, ondermijnt dan ook eens te meer de geloofwaardigheid van haar voorgehouden lesbische geaardheid en relatie. Waar verzoekster dienaangaande in haar verzoekschrift stelt dat de eventuele moeilijkheden die voortvloeien uit het openbaar beleven van hun homoseksuele geaardheid, net aantonen dat zij hun identiteit niet vrij kunnen en mogen beleven terwijl de seksuele geaardheid een fundamenteel aspect uitmaakt van de identiteit, komt zij niet verder dan het opwerpen van enkele blote beweringen die zij op generlei wijze *in concreto* betreft op haar persoonlijke situatie. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig. Het gegeven dat de seksuele geaardheid een fundamenteel aspect uitmaakt van iemands identiteit en dat het openbaar beleven van een homoseksuele relatie in een homofobe samenleving als de Ethiopische problematisch is, doet op zich geen afbreuk aan het onaannemelijk roekeloze karakter van de beweerde handelingen van verzoekster en M., met name seksuele betrekkingen hebben op een plaats waar zij gemakkelijk betrappt kunnen worden zonder hieromtrent enige voorzorgsmaatregel te nemen.

2.2.2.6. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters verklaringen over haar toekomst in Ethiopië en over M. eveneens niet-doorleefd en ongeloofwaardig voorkomen. Verzoekster antwoordde immers op de vraag hoe zij de toekomst met M. zag, dat zij enkel aan hun relatie en niet aan de (verre) toekomst dachten omdat zij bang waren dat zij zouden worden gezien. In haar verzoekschrift vraagt verzoekster zich af welke vragen zij zich zou hebben moeten stellen (*“Welke toekomst? Kinderen krijgen? Huwen?”*) en acht zij het aannemelijk dat zij in een homofob land als Ethiopië zich geen dergelijke vragen stelt. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat vragen over de toekomst zich *in casu* niet louter zouden beperken tot vragen betreffende het hebben van kinderen of het al dan niet kunnen huwen. Integendeel, dit betreft een veelheid aan aspecten die bij het onderhouden van een lesbische relatie in een homofobe samenleving als de Ethiopische komen kijken. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster, die beweert gedurende twee jaar een lesbische relatie te hebben gehad met M., op gedetailleerde en doorleefde wijze kan uiteenzetten op welke wijze zij haar leven verder zag evolueren, rekening houdend met het homofobe karakter van de Ethiopische samenleving. Dit blijkt echter allerm minst het geval te zijn; verzoekster beweert integendeel niet over haar toekomst (met M.) te hebben nagedacht, hetgeen eens te meer de geloofwaardigheid van haar beweerde lesbische geaardheid en relatie ondermijnt. Dit klemmt des te meer daar verzoekster evenmin in staat bleek om aan de hand van gedetailleerde en doorleefde verklaringen uiteen te zetten hoe M. haar seksualiteit beleefde en of zij al dan niet eerder reeds een relatie had met een man of een vrouw.

2.2.2.7. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekster stelt dat haar leven in Ethiopië in gevaar is omwille van haar

homoseksuele geaardheid om vervolgens naar het homofobe Koeweit te vluchten. In haar verzoekschrift voert zij aan dat de smokkelaar haar vlucht naar Koeweit en haar job bij een gezin regelde, dat het niet mogelijk was om naar een niet-homofob land te vluchten en dat zij in eerste instantie wenste te overleven door haar land te verlaten. Verzoekster laat echter na *in concreto* aan te tonen dat het voor haar onmogelijk zou zijn geweest om naar een niet-homofob land te vluchten. Dit betreft slechts een *post factum*-bewering waarvan zij nooit eerder melding maakte. Indien verzoekster werkelijk meende dat zij omwille van haar lesbische geaardheid haar land diende te ontvluchten om te kunnen overleven, kan redelijkerwijze wel degelijk worden verwacht dat zij zich zou informeren omtrent de houding ten aanzien van homoseksuelen in het land waar zij naartoe vlucht. Dat haar vlucht en haar job zouden zijn geregeld door een smokkelaar, doet hieraan geen afbreuk. Dat verzoekster verklaart niet te weten hoe de inwoners van Koeweit staan tegenover homoseksualiteit, is dan ook een bijkomende negatieve indicatie voor haar voorgehouden lesbische geaardheid.

2.2.2.8. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) uit verzoeksters verklaringen blijkt dat de genitale besnijdenis die zij onderging (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) in haar hoofde geen gegronde vrees voor vervolging uitmaakt; en (ii) de gebeurtenissen in Koeweit en in België niet in aanmerking worden genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming aangezien verzoeksters nood aan internationale bescherming dient beoordeeld te worden ten aanzien van het land waarvan zij de nationaliteit heeft; deze gebeurtenissen kunnen enkel van belang zijn voor de procedure slachtoffer mensenhandel (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) die in België werd opgestart. Dienaangaande voert verzoekster geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in haar verzoekschrift, zodat deze motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft.

2.2.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er geenszins in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.10. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen. Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt als volgt: *“Verzoekster wijst erop dat hij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Indien verzoekster teruggewezen zou worden naar Ethiopië zal dit tevens een zodanige psychologische ontreddeering teweegbrengen bij hem. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is.”*, brengt zij geen enkel element aan waaruit zou kunnen blijken dat er in Ethiopië

sprake zou zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De blote bewering dat verzoekster psychologisch ontredderd zou zijn ingeval van een gedwongen terugkeer – waar hiervoor reeds werd opgemerkt dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt – volstaat allerminst om een dergelijk gewapend conflict aan te tonen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER